

Emmanuelparochie

Nieuws van onze geloofsgemeenschappen:

Sint Brigitta te Ommen

Een kostbaar en veelzeggend kleinood

In elke katholieke kerk is een tabernakel aanwezig: de kluis waarin de H. Communie ofwel het Allerheiligst Sacrament wordt bewaard.

In het Oude/Eerste Testament wordt verteld dat de Israëlieten - toen zij na de bevrijding uit Egypte door de woestijn trokken op weg naar het Beloofde Land - volgens de opdracht die God aan Mozes op de berg Sinaï had gegeven, een ark (kist) vervaardigden waarin de stenen tafelen met de Tien Geboden werden neergelegd: deze werd beschouwd als de verbondsakte tussen God en zijn volk. Die ark van het verbond werd geplaatst in de daarvoor speciaal gemaakte **tabernakel** ofwel ontmoetingstent (Exodus 25-26). Een wolk overdekte de tabernakel (Numeri 9, 15). Dat was het teken dat God aanwezig was en met Zijn volk meetrok.

De tabernakels in onze kerken zijn de plaats van Gods aanwezigheid onder de gedaante van brood, veelal in de vorm van kleine ronde hosties. Deze worden bewaard in een ciborie (een kelk met een deksel). Ook worden grote ronde hosties bewaard in een tabernakel en wel om deze te kunnen plaatsen in een monstrans (de houder om de hostie te tonen) om op deze wijze onze Heer Jezus te aanbidden. Om die grote hostie waardig in het tabernakel te kunnen bewaren, is er de **custode** (van het Latijnse *custodire* = bewaren).

Ommen

In het tabernakel van de St. Brigittakerk te Ommen bevindt zich een fraai exemplaar: **een zilveren custode, ca. 1800 gemaakt in Leiden** (hoogte 6 cm, diameter 9 cm). De binnenzijde is verguld. Op de deksel is graveerwerk te zien: een stralende zon met daarin de letters **IHS**. Deze afkorting heeft meerdere betekenissen.

Foto: Ciska Derks

Allereerst werden de drie Griekse hoofdletters *IHC* gebruikt als **monogram voor de naam Jezus**. Er kwamen ook Latijnse betekenissen. Zeer bekend is het ***In Hoc Signo = In dit teken***. Met dat teken wordt het **teken van het kruis bedoeld** (dat is dan ook aangebracht op de *H*). In 312 na Christus overwon **keizer Constantijn** te Rome tijdens een veldslag zijn rivaal en de overlevering vertelt dat hij voordien in een visioen het teken van het kruis zag en de woorden hoorde: **In dit teken zult gij overwinnen**. Na zijn overwinning gaf Constantijn de christenen **geloofsvrijheid** in het immense Romeinse rijk. Daarmee kwam een einde aan de achterstelling, vervolgingen en martelingen van christenen.

Ook betekenen de letters *IHS*: ***Jesus Hominum Salvator = Jezus, Verlosser van de mensen***. Het was aan de **stichter van de orde der Jezuïeten**, de H. Ignatius van Loyola (+1556), te danken dat het ***IHS-monogram in een stralende zon verspreiding kreeg over heel de wereld***. Hij gebruikte het als embleem immers voor zijn orde en zijn volgelingen trokken heel de wereld over om de heilige Naam van Jezus bekend en bemind te maken. Onder *IHS* met het kruis werden **drie spijkers aangebracht, als verwijzing naar de wonden van Jezus aan het kruis**. Die zijn ook te zien op de custode van Ommen en doorsteken daar ook nog eens het hart van Jezus. In 2013 is de stralende zon met het *IHS*-monogram met kruis en drie spijkers wereldwijd nóg bekender geworden: in dat jaar werd immers de **Jezuïet Jorge Bergolio** gekozen tot bisschop van Rome; **paus Franciscus heeft het embleem van zijn Jezuïetenorde als hoofdmotief in zijn wapenschild**.

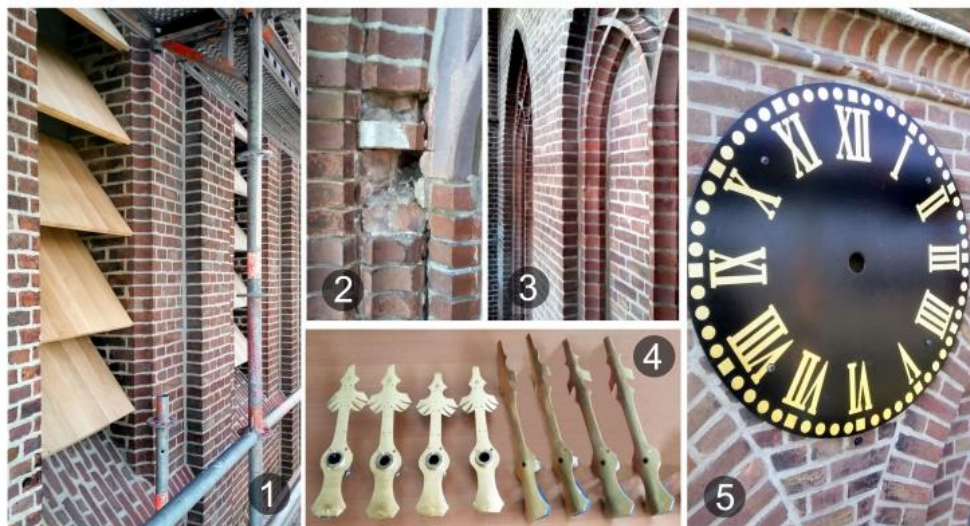
Deze **custode** te Ommen is een kostbaar en veelzeggend kleinood: **door het teken van het brood, het Lichaam van Christus, blijft de Heer ons nabij**, Hij die in de viering van de Eucharistie ons blijft voeden door Zijn Woord en Sacrament. Dat Sacrament wordt in onze tabernakels bewaard, in het bijzonder ook om zieken en stervenden thuis of in het ziekenhuis mee te sterken. Dat Allerheiligst Sacrament wordt in cibories en custoden bewaard om het ook te kunnen aanbidden, en daarmee Christus zelf.

+ *Herman W. Woorts, hulpbisschop van Utrecht, voormalig pastoor van Ommen*

Heilig Hart van Jezus te Lemelerveld

Restauratie kerktoren Lemelerveld

De restauratie van de kerktoren in Lemelerveld is nog in volle gang.

Op niveau 2 is zeer fraai herstelwerk uitgevoerd aan het **siermetselwerk** dat daarna is ingevoegd (foto's 2 en 3).

Nadat de **galmborden** in elkaar zijn gezet is er een start gemaakt met het monteren van deze galmborden (foto 1).

De wijzers en de wijzerplaten zijn opgehaald bij Lenferink en de **wijzerplaten** weer gemonteerd (foto's 4 en 5).

Op korte termijn zal de klokkenmaker de wijzerwerken, de wijzers en de ledverlichting aanbrengen. **Wilt u meer lezen over de restauratie dan verwijst ik u naar de parochiesite van Lemelerveld, daar kunt u lezen en vele foto's zien over het gehele traject tot nu toe.**

H. Vormsel Lemelerveld

Op zondag 25 april en vrijdag 30 april waren er vormselvieringen.

Manon Butink, Lisa Besten, Liz Zwijnenberg, Jikke Jansen Holleboom,

Ize Waaijerink, Suus Hogeboom en Sterre van 't Erve zijn **door Pastoor Monninkhof gevormd.**

Het waren mooie vieringen die muzikaal begeleid werden door enkele leden van Voices. Fijn dat het Vormsel in kleine groepjes toch nog doorgang kon vinden. Het heeft ook zijn voordeel, want de kinderen kregen alle aandacht.

Heilige Nicolaas te Lierderholthuis

Restauratie Kerststal

Jaar na jaar komt de kersstal in december weer in onze kerk te staan. Zelfs de oudste vaste kerkgangers weten niet anders dan dat deze beeldengroep zijn vaste plaats dan weer innemen. Maar in de loop van al die jaren hebben enkele beelden **forse schade** opgelopen. Zo mist de os een oor - de ezel zijn staart en een schaap zijn beide poten. Kindje Jezus lag met maar 1 arm en been in de kribbe. Ook de andere beelden zijn de afgelopen jaren niet ongeschonden doorgekomen. De enthousiaste bouwers van de stal camoufleren de beelden met stro om de schade zoveel mogelijk buiten beeld te houden. **Afgelopen kerst is er daarom een deurcollecte gehouden die bestemd is voor het herstellen van de kerstgroep.**

In maart hebben we contact opgenomen met Gerard van Essen. Velen van ons kennen het toenmalig echtpaar Van Essen van de winkel aan de Canadastraat in Heino. In de voormalige schoenmakerszaak van Offenbergh. Gerard heeft nu in Raalte een woning om verder te gaan met het restaureren, maken en verkopen van heiligenbeelden en kerstgroepen. Dat doet hij onder de nieuwe naam 'Het Rozenhoedje'. **In de eerste week van april zijn de beelden die fors beschadigd waren als eerste zoals de os - ezel schaap-kindje Jezus en een herder opgehaald voor de restauratie.** De beelden worden eerst schoongemaakt. Daarna worden de beschadigingen gerepareerd met gips en vervolgens worden de oorspronkelijke kleuren weer aangebracht.

Je leven in één herinnering

Elke zondagmorgen, op weg naar de viering van negen uur luister ik in de auto naar het programma "Hoogtij" van RTV Oost. Zaken over kerk, religie en samenleving komen daar aan de orde.

Altijd in de vorm van een interview.

Zo ook een tijdje geleden schakelde ik in, en hoorde vanuit het niets de zin:

"Stel dat je na je dood één herinnering mee mag nemen naar het hiernamaals, welke kies je dan?"

Een interview met iemand die deze vraag gesteld had aan inmiddels honderden mensen van hele verschillende pluimage. Aan bejaarden en studenten, aan directeuren en daklozen, aan christenen, moslims en atheïsten.

Wat een mooie, prikkelende vraag vond ik dat. En ik werd meteen heel nieuwsgierig naar de antwoorden die de mensen daarop gegeven hadden.

Heel divers, zo bleek uit het interview. Ten eerste bleek uit de antwoorden, dat niemand de herinnering aan zijn of haar carrière wilde meenemen. Ook de herinnering aan financiële meevallers in het leven werden het niet waard bevonden om mee te nemen. Blijkbaar zijn de dingen waar we ons doorgaans druk om maken, niet de dingen waar het werkelijk om gaat.

Zelfs lang niet alle antwoorden hadden te maken met geluk, of met gelukkig zijn.

Sommige herinneringen waren zelfs die aan een moeilijke periode in het leven, maar blijkbaar had zo'n periode dan toch zin gehad; was men 'gelouterd' eruit gekomen.

Een voorbeeld: een man had verteld dat zijn dochttertje gestorven was in zijn armen. Vreselijk, dat gun je niemand. Maar hij had er toch voor gekozen om die herinnering mee te nemen. Hij had het leven langzaam uit haar weg voelen glijden, en juist in dat moment had hij zich meer dan ooit verbonden met haar gevoeld. Verbonden met haar en met het leven.

Je verbonden voelen met de ander, met de mensen om je heen, dat was waar de vele antwoorden op neer kwamen.

En als er dan één gemene deler was, dan was het, dat alle herinneringen te maken hadden met zingeving. Je verbonden voelen met de Ander of met anderen, dat is waar het blijkbaar om gaat.

Dat geeft zin aan het leven.

En heel vaak waren het geen herinneringen aan hele grote gebeurtenissen, maar werd er iets uit het dagelijks leven genoemd. Juist omdat mensen zich daar verbonden voelen met de ander.

Een tijdje terug werd ik geroepen bij een stervende parochiaan. Bijna te moe was ze, om te praten. Aan het eind van haar krachten. Aan de wand in haar kamer hingen nogal wat foto's; man, kinderen en kleinkinderen. Ik wees een foto aan, en zij vertelde kort wie het was en waarom diegene zo bijzonder voor haar was. 'Dat ik ga sterven, vind ik niet zo erg, zei ze, maar dat ik hen moet loslaten, dat doet me zo zeer' zei ze.

Over verbondenheid gesproken..

Marga klein Overmeen

Tot slot

Zondag 23 mei is het Pinksteren. Dan viert de Kerk de voltooiing van Pasen door de uitstorting van de Heilige Geest over de apostelen.

'Pinksteren' komt van het Griekse pentèkostè, dat 'vijftigste' betekent. Het is de vijftigste en laatste dag van de Paas-tijd, die begint op Paaszondag.

In de aanloop naar Pinksteren toe **roepen de Nederlandse bisschoppen** met de website www.vierpinksteren.nl op om dit feest vooral te vieren en in het verlengde van de eerdere campagnes Vier Kerstmis en Vier Pasen zeggen zij nu:

Vier Pinksteren!

Bron: website Aartsbisdom Utrecht